1871. III. évfolyam. 14. szám. Csütörtök, január 19.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve.
Egy évre 10 frt — kr. | ¼ évre 2 frt 50 kr.
Fél évre 5 „ — „ | Egyes szám 10 „
Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz. Vecsey-ház földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.
Előfizethetni helyben:
Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyebütt a postahivatalok utján.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

Megjelen hetenként ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
Öthasábos petitsorért 5 kr.
Nagyobb terjedelmü, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb arért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
„Nyilt-tér"-en megjelenő közlemény öthasábos sora 15 kr.
Név- vagy bérmentetlenül beküldött kéziratok nem vetetnek tekintetbe. — Ugy szintén kéziratok sem adatnak vissza.

A conferentia Londonban.

=.) Gróf Széchen Ausztria-Magyarország rendkivüli képviselője még 11-kén megérkezett Londonba, hogy ott részt vegyen az európai hatalmak azon conferentiájában, mely mig egyfelől a Pontusi kérdést, s ezzel együtt a ránk magyarokra nézve kiváló fontosságu Duna—torkolati kérdést akarja szabályozni, másfelől felakarja ez alkalmat használni arra, hogy a Franczia országban duló rettenetes háborunak véget vessen.

Miután ez a legelső európai conferentia, melyben az Osztrák-Magyarbirodalom a 67-iki kiegyezés után első izben vesz részt, s miután e conferentia lefolyásának mikintje, — azon állásnál fogva, melyet a jelen európai viszonyok között a többi nagy hatalommal szemben elfoglalunk,— igen sok tekintetben tőlünk is függ: nemlesz felesleges a conferentia teendőivel kissé tüzetesebben foglalkoznunk.

A londoni conferentia létrejöttét leginkább Oroszországnak köszönheti, mint a melynek a Keleten kitörni akaró viharok lecsilapitása kiválóan érdekében állott, mert a keleti háboru kitörése oly általános európai conflagratiot idézendett elő, mely igen gyengitő befolyást fogott volna gyakorolni a győzelmes porosz hadseregre is.

Anglia, Osztrák-Magyarország és Olaszország, szives készséggel járultak Oroszország e kezdeményezéséhez, mert e három nagy hatalom odaszámitott, hogy a Pontusi conferentiát igen könnyü lesz, az illető hadviselő felek akarata és beleegyezése esetében békeconferentiává alakitani át.

Poroszország e tekintetben egyenesen Franczia országhoz utasitja a közvetitő hatalmakat, s következetes marad a győző szerepében, s a „Kreuzzeitung valószinüleg a kormány nézetét fejezi ki, a midőn irja: „Ha nehány semleges hatalom a londoni conferentián Német és Franczia ország közt a béke közvetitését akarná megkisérteni, nem kétkedhetünk, hogy azért Németország békefeltételeiről nem fog lemondani. A közvetités czélja tehát ugy értendő, hogy hatni akarnak azokra, kik most Franczia országban a hatalom élén állanak, hogy azok lehetővé tegyék az általunk követelt, s hajdan Németországhoz tartozott területek átengedését. Ez annyit tesz, hogy Poroszország ezuttal is csak Elsasz és Lothringen átengedése mellett kész békét kötni, s a közvetitő hatalmak is csak ezen alapon helyezhetnék kilátásba a békét a nemzeti védelem kormányának.

E diplomatiai hadjáratban az első lépést, a mint a körülmények alakulása mutatja, Anglia fogná megtenni. A „Times" egyik közelebbi száma irja: „Angliának kell valamit tenni, hogy a háborunak véget vessen; mi az első semleges hatalom vagyunk, nekünk kell tenni az első lépést, s reméljük, hogy azt siker fogja koronázni."

Minden szivünkből ohajtanók, hogy Anglia, s a többi semleges hatalom ez irányban táradozásai czélhoz vezessenek, azonban őszintén megvalljuk, hogy a körülmények egybevetése nem engedi meg, hogy a Times czikkirójával együtt sikert reméljünk.

E kétkedésünk magyarázata a következő.

Poroszország békekötésének conditio sine qua nonja a területátengedés, Franczia ország pedig, mindaddig, mig még egyetlen harczképes hadsereggel rendelkezik, szégyenteljesnek találná magára nézve az olyan békét, mely területe csonkitását vonná maga után.

Épen ezen okból utasitá el Favre egy legujabban Londonból érkezett tudósitás szerint a conferentián részvételt, s elhatározása indokául kinyilatkoztatja, hogy a conferentián a béke kérdése is szőnyegre fogván hozatni, bármennyire óhajtsa is ő e békét s azt még a legsulyosabb áldozatok árán is szükségesnek tartsa, ő mégsem akarhatja magára vállalni egy oly békekötés odiumát, mely területátengedéssel járna."

Azt hiszszük, ehhez nem kell commentár. Igy Franczia ország nem is szándékszik részt venni a londoni conferentiában, miután még nem látja elérkezettnek azon pillanatot, a melyben bármi áron meg kellene a békét kötnie.

Igy a londoni conferentiának másodsorban, de azért talán az eredeti kérdés megfejtésénél ezuttal fontosabb teendője, — a leginkább érdekelt félnek megnem jelenése folytán, valószinüleg le marad a programmról, s a conferentián megjelent hatalmak, a pontusi kérdés eldöntésével fognak csupán foglalkozhatni.

Hogy ez ügyben Oroszország lesz a győztes, azt csaknem biztosan állithatjuk, s e győzelem nem utólsó szemét fogja képezni azon láncznak, mely Angliának az orosz részről kapott diplomatiai vereségeit tünteti elénkbe.

Különben minden attól függ, hogy mennyi bátorságot vesz magának Oroszország követelései felcsigázásában, s megeshetik, hogy az orosz politika előbbutóbb igazolni fogja az angol premier miniszternek az első syriai háboru folyama alatt az alsó házban nyilatkoztatott azon feltevését, „hogy ő kétkedik azon, mintha az ozman birodalom szétdarabolása az orosz politika czélja lenne," a mennyiben Oroszország hagyományos politikájához hiven, nem Törökország szétdarabolását, hanem egész Törökországot akarja, s hogy e czélját ha nem ezuttal is, de előbb-utóbb eléri, az csaknem bizonyos.

A mi érdekeink ez alkalommal a „Duna kérdésében" összpontosulnak, s reméljük, hogy gróf Apponyi és Széchen oly utasitásokat kaptak, melyek megfelelnek ez ügy rendkivüli fontosságának.

Annyi áll, hogy Ausztria Magyarország nyugoti irányban fejlődésének, a németcsászárság felállásával s a német egység megszilárdulásával, alig lehet jövője, s igy keleten nyilik csak tér annak helyrepótlására, mit nyugoton veszitettünk.

Diplomatáinknak tehát, kik e conferentián képviselnek bennünket, most mindenáron oda kell hatni, hogy a keleti ügyek alakitásában Ausztria-Magyarországnak minél nagyobb befolyást szerezzenek, s érdekeinket a Dunakérdésben a legszigorubban megőrizzék, egyszóval megvessék alapját keleten azon kifejlődésnek, a mely a birodalom jövő nagyságának elmulaszthatlan feltételét képezi.

Kivánesiak vagyunk rá, miképen végezik képviselőink ez igen nagy felelőséggel összekötött megbizásukat.

Annyit mindenesetre megvárunk kormányunktól, hogy az európai hatalmak conferentiáján, a kiegyezett Osztrák-Magyar birodalom első megjelenése alkalmával Magyarország kiváló érdekeit képviseletlenül ne hagyja.

— **Ő felsége** mintegy 14 napig időzik még Budán, aztán Bécsbe visszatér, és ismét Budára jön, s ott lesz a delegatiók ülései bevégződéseig.

— **Genf**, jan. 18. A hajdani franczia hadügyminiszter, Randon tábornagy 75 éves korában meghalt.

— **München**, jan. 18. A kamarai tárgyalások vontatott menete lehangoltságot keltett. Azt gyanitják, hogy a hazafipárt és Bray miniszter közt egyetértés folytán ez utóbbi a versaillesi szerződések megkötése után levelet intézett volna Beusthoz az iránt, ha vajon a bajor miniszternek Versaillesben követett magatartása által ki van-e Beust elégitve.

— **Szent-Pétervár**, január 17. Az 5 millióra menő 1871-ki deficit a mult év feleslegéből fog fedeztetni. A hadügyminiszterium kiadásai a hadseregnek ujbóli felfegyverzése végett 10 millióval szaporittattak. — A pénzügyi helyzet nagyon kielégitő; a deficit fedezése végett nincs szükség rendkivüli rendszabályokra.

— **A marburgi német nemzeti pártgyülés** legközelebb, többi közt azon nyilatkozatot tette, hogy Dalmatia és Galiczia Ausztriától elszakittatván, Magyarországhoz csatoltassék.

Franczia-porosz háboru.

Debreczen, jan. 19.

=) A távirat most már porosz hivatalos tudósitásokat is hozott a Belforttól dél felé folyó csatákról, a melyek félig-meddig beismerik, hogy Werder hadserege lépésről-lépésre kénytelen hátrálni Bourbaki előtt. Azonban, ha Bourbaki Montbeliardot csupán a várkastélyig foglalta el, az csak fél eredménynek nevezhető, miután az erődített várkastély uralg a Montbéliard mellett elvezető utak felett.

A svájczi és délnémet lapok Bern és Pruntotból táviratokat kaptak, melyek szerint a német csapatok Dellét jan. 16-kán odahagyták. Delle a svájczi határ hosszában a Doubs melletti, s az Allainon keresztül vezető közlekedés kulcsa levén, ha e hir igaz, akkor a németeknek az Allain és Livaine melletti állásokat is fel kell adni, s Belfort alól Werder seregének felső Elszászba kell vissza huzódni, mert ez esetben a német csapatok hátulról is meglevén támadva, állásuk tarthatlan lenne. E svájczi hirek azonban még megerősitésre várnak.

Egy angol lap szerint a vasárnap és hétfő közt esti éjjelen 10,000 gyujtó bombát akartak a poroszok Párisba bevetni, azonban, hogy ez megtörtént-e vagy nem, arról ninesenek tudósitásaink. Párisből jan. 11-ről jöttek a legutolsó léghajó levelek, s ezek a párisi népnek a bombázás miatti rettenetes elkeseredéséről irnak.— Vilmos király és miniszterei ezzel époly kevéssé gondolnak, mint azon óvástéllel, melyet Chambord gróf menesztetett hozzá, s melyet alább közlünk.

Gróf Chambord a következő tiltakozást tette közzé Páris bombázása ellen:

Nem tehetem, hogy tovább is megőrizzem hallgatásomat. Reméltem, hogy oly sok a hareztéren elesett hős halála, hogy egy mindenféle nélkülözésekre szoritott főváros erélyes ellenállása, melynek czélja az ellenség falain kivül való visszatartása, hazámat megkiméli az ujabb megpróbáltatásoktól. De Páris bombázása fájdalmamat kitörésre kényszeriti, melyet nem tudok elfojtani.

Azon keresztyén királyok ivadéka lévén, kiket Franczia ország kebele szült, szerencsétlenségének pillanatában sirok. Arra lévén kárhoztatva, hogy életem árán el nem fordithatom e csapást, a népeket és királyokat hivom fel tanukul és tiltakozom tőlem minden kitelhető erővel a legvérengzőbb és legfájdalmasabb háboru ellen, mely valaha csak dühöngött. Ki beszélhetne mélóbban nálam a világhoz a Chlodvig, Clotild és Genovéva városáért? a Nagy Károly és Szent Lajos, Fülep Agost és IV. Henrik városáért? Nem, én nem fogom elpusztitani látni azon nagy várost, melyet minden ősöm „az ón jó Páris városom"-nak nevezhetett.

Minthogy nem tehetek egyebet, szavamat felemelem a számüzetésben, hogy hazám földulása ellen tiltakozzam, szavam a föld és égre fog kiáltani, az emberek részvétével fog találkozni, mindent Isten igazságától várva és remélve.

1871. január 7. Henrik.

Berlin, jan. 18. A „National Ztg." nagy csatákat jelez Páris alatt, a hol a bajorok az erődöket nagy eredménynyel lődözték. — A „Staatsanzeiger" constatálja, hogy a versaillesi hatóságok makacskodása, az élelmezés miatt — a maire befogatása folytán megtöretett.

Ghiczy Kálmán beszédéből.

A képviselő-ház jan. 17-ki üléséből.

Az igen t. miniszterelnök ur ma és tegnap a háznak más tagjai is, azon véleményüket fejezték ki, azt állitották, hogy a külön magyar önálló hadsereg felállitása nem lenne czélszerü, sőt veszélyes lenne, s nagy bajba hozhatná a monarchiát.

Ezen állitás itt nyilván kimondatván az ország szine előtt, kötelességévé vált azoknak, kik e véleményt nem pártolják, hogy e téves nézet ellen ellennézetüket, a felhozott érvek ellen ellenérvüket mondják el, és e kötelességet vagyok bátor most teljesiteni én is, ki azon véleményben vagyok, hogy a magyar hadsereg ugy ezen ország védelmének, mint a felséges uralkodó háznak legbiztosabb támasza lesz és ezért a magyar hadsereg eszméjének életbeléptetése ugy az országnak, mint a fejedelemnek érdekében van.

Ez állitásomnak igazolására én is hivatkozhatnám, mit többen tettek, — Sadowára és Solferinora, és ennek ellentéteül azon győzelmes hadjáratra, melyet a német államok együtt harczoló külön hadseregei az egységes franczia hadsereg ellen folytattak, és azt hiszem, hogy e hivatkozással némely előttem szólott t. barátaim már eléggé megczáfolták azon tirádákat, melyekkel a közp. bizottság kisebbségi eladója magasztalta azon védelem nagyságát, melyet a közös hadseregtől nekünk reménylenünk lehet. De én itt megállani nem akarok, én mélyebben ohajtanám elemezni az okokat, melyeknél fogva a meggyőződésem az, hogy egy önálló külön magyar hadsereg inkább képes lesz az országot és a dynastiát megvédeni, mint azt a közös hadsereg teljesiteni képes.

A közös hadsereg fő előnyei a katonai fegyelem, az egységes vezénylet, vezérlet, és belszervezés. Meg volt mondva tegnap már egy t. barátom által, hogy az egységnek a mennyiben szükséges, kapcsa és alakja megvan a közös fejedelem személyében és annak a hadügyre vonatkozó jogaiban. En részemről elismerem, hogy a nagyfontosságu mindig a katonai fegyelem a katonai belszervezet, mert ezreknek és százezreknek erejét és tevékenységét egy csomóban tartja összekötve: elismerem, hogy nagyfontosságu az egységes vezénylet háboru idején, mert ezreket és 100 ezreket egy terv, egy akarat szerint mozgathat: elismerem, hogy e kettő nélkül: katonai fegyelem és egységes vezénylet nélkül, háboru idején sikeres hadjárat nem remélhető: de meg vagyok győződve, hogy e kettő magában a hadjárat sikerének biztositására nem elégséges. —

A katonai fegyelem szorosan összekötve tartja a hadseregnek, mint egy nagy gépnek, minden egyes alkotó részeit, az egységes vezénylet pedig az akarat, mely egy bizonyos meghatározott irányban meginditja és mozgatja a gépet, de hogy a gép sikeresen működhessek, ahoz mégis főképen szükséges, hogy jók, épek és szilárdak legyenek annak minden egyes alkotó részei, mert ha a részek gyöngék, törékenyek, hiába köttetnek össze, hiába mozgattatnak, a gép működésében csakhamar meg fog akadni, sőt össze fog törni a működés következtében.

A hadseregnél pedig a gépnek egyes tagjai öntudattal, szabadakarattal, érzelemmel, szenvedélyekkel, rokon és ellenszenvekkel, meggyőződésekkel — ha ugy akarjuk — előitéletekkel biró emberek.

Midőn egy ember, habár sok ezredmagával kilép a sikra és türve a nélkülözésnek, szenvedéseknek minden nemeit, hetekig, hónapokig szembe néz az őt minden oldalról fenyegető halállal, a katonai fegyelem vaskarja eszközölheti azt, hogy a katona megálljon helyén, vagy meginduljon az ellenség ellen, de hogy ezt egész elszántsággal és elhatározottsággal, minden veszélylyel és a halállal daczolva, akaratának erélyével, testének egész erejével tegye, — ez csak akkor lehetséges, ha nemcsak a katonai fegyelem kényszerüségéből teszi azt, hanem teszi egyszersmind saját akaratának sugallatából is, és ez csak akkor lehetséges, ha akaratán egy nagy szenvedély, egy eszme melletti lelkesedés vagy a polgári kötelességnek érzete uralkodik. (Helyeslés balfelől.)

Ha visszatekintünk a történelemre, tapasztalni fogjuk, hogy különböző időknek különböző visszonyaihoz képest különbözők is voltak azon szenvedélyek és eszmék is, melyek a hadseregeket hősi tettekre lelkesitették. Majd a honfoglalás szüksége, majd a zsákmány utáni vágy, vallási ábránd, pártdüh, nemzetiségi, rokon és ellenszenvek, a fejedelmeknek istenitése, a hadi dicsőség csillámló fénye, — vagy a kornak azon itélete, mely minden jognak alapját és forrását a nyers erőben és fegyverben kereste, a harczi pályán veszélyről veszélyre a népeket vezették (Felkiáltás jobbfelől: Még ezt is el kell mondani! Zajos ellentmondások balfelől.)

De a legnemesebb érzés leghatalmasabb s az mely felvilágosult korunkban talán egyedül képes mindenesetre, egyedül jogosult főképen hatni e tekintetben az ember akaratára, a polgári kötelesség érzete, hazaszeretet, és e magasztos érzés a közös hadsereg keretében nem terem, nem diszlik, sőt kiirtatik azoknak kebelből is, kik szivökben oda vitték azt.

Mint volt hajdan, nem tudom: lehet hogy akkor, midőn még nem ébredett fel ugy mint most, az emberek kebelében a nemzeti öntudat, a polgári jogok, országok és népek jogainak ismerete, lehet, hogy akkor, midőn a fejedelmi hatalom isteni jognak tekintetett, és a fejedelmeknek elismerése, kegyelme legnagyobb kitüntetésnek tartatott; lehet, hogy akkor az egységes osztrák hadseregnek egy nagy része legalább lelkesülhetett egy egységes osztrák birodalom eszméjeért. Most tisztelelteljes hódolattal hajol meg ugyan a monarchiának minden népe és országa a felséges uralkodóház hatalma előtt, és a dynastiai kapocs kevesebb ellenszenvvel az egész monarchiában, talán sohol sem találkozik, mint épen hazánkban, de az egységes osztrák államért, némely egyes vidékek kivételével, melyeknek lakói az egységes osztrák állam alatt saját maguknak afeletti uralmát értik, s a megkövesült bureaucratia rokkantjain és növendékein kivül a monarchiában igen kevesen, talán senki sem lelkesül.

A közös hadseregben mindazonáltal még most is folyvást nem a monarchia országai és államai összetartozásának eszméje, — hanem azon egységes osztrák birodalom eszméje kisért, mely ez előtt, a kiegyezés előtt létezett.

Ez iránytüje vezérletének, ez lengi minden képző és egyéb intézeteit, ez hite és vallása a tiszti karnak, ezen mért ne mondjam ki, ellenszenves eszmének nevében kivántatik a véráldozat a hadseregbe besorozott polgároktól, ennek nevében adatik ki a parancsolat az élet-halál harczra.

És innét t. ház, innét t. i. hogy a hadsereg minden tagjainak oly eszme nevében kivántatik az áldozatok legnagyobbika, a véráldozat, mely igen sok ellenszenvvel találkozik, de keveset lelkesit, következik aztán, hogy gépiesen működött inkább, mint küzdött Solferinónál és Sadovánál azon hadsereg, melynek elődei a vitézségnek csudáit müvelték az 1848 és 49-diki csatak folyamán. (Ugy van! balról) és a mely ismét oly vitézül fog harczolni, habár egy más egyenjogu hadseregnek oldala mellett azzal közös czélra müködve, ha saját nemzeti zászlója alatt, saját hazája hadseregében, ennek nevében, ennek védelmére, ennek dicsőségére harczolhat, épen ugy, mint szemeink láttára történt, hogy a német államoknak együtt harczoló külön hadseregei győzelemről-győzelemre léptek az egységes, de demoralizált és zsarnokának uralma iránt az önfeláldozás és lelkesülés magaslatára sem vezényletében sem tagjaiban felemelkedni nem képes franczia hadsereg.

Az igen t. miniszterelnök ur méltóztatott még megemliteni azt is, hogy a külön álló magyar hadseregnek felállitása megszegése lenne a törvénynek, megszegése lenne a kötött szerződésnek, és ennélfogva sem létesithető. Sőt a tegnapi napon t. államtitkár Tóth Vilmos ur, a külön álló magyar hadsereg szorgalmazásától is már a kiegyezés eddigi előnyeinek fentarthatását feltette.

Én sem akarok, mintegy elottem szólott t. barátom is kijelentette, most a kiegyezés felemlitett előnyeiről szólani, — melyekről igen sokat lehetne mondani, hanem csak a tiszt. képviselő államtitkár urnak megnyugtatására mondom és némileg felvilágositásul arra nézve, a mivel a tisztelt miniszterelnök ur mintegy vádlott és gyanusitott bennünket.

Hogy én is elismerem ugyan, hogy az 1867-ki XII. t. cz-nek megváltoztatása lesz szükséges, annak idejében, midőn a külön magyarhadsereg felállittatik: de hiszen mi nem akarjuk e törvényt erőszakosan megváltoztatni, nem akarunk hadat izenni ő felsége többi országa népeinek: mi a törvényhozás rendes utján akarunk haladni, s az én meggyőződésem szerint ez uton is sikert remélhetünk, még azon két tényezőnél is, melynek e kérdésnek eldöntésére kivánnak a létező törvények szerint befolyása van, mert naponkint mindinkább sürübben mutatkoznak annak jelenségei, hogy ő felsége többi országainak népei is sulyosan érzik a bilineseket, melyekkel a kiegyezés az ő jogaikat, és souverainitásokat ugy mint a mienket korlátolta — és azon nagy veszteségek után, melyeket a monarchia mint az 1859 és 66-ik években a közös hadsereg fejletlen hureztképessége miatt szenvedett, és azon nagy terhekkel szemben, melyekbe a hadsereg fentartása mindenellett kerül, lehetetlen lesz be nem látni, hogy a monarchia védrendszerét gyökeresen átalakitani lehetetlen: és lehetetlen meg nem győződnök, hogy midőn hasonló okoknak hasonló hatása van, ugyanazon módon, melyen mi saját hadseregünk harczképességét emelhetnénk, egyszersmind törvényhozásunk függetlenségét visszaszerezhetni véljük, ők is saját hadseregük harczképességét emelhetik és törvényhozásuk függetlenségét biztosithatják, — és igy

TÁRCZA.

Apácza és kegyenczné.

Regény a bécsi életből.

Irta: **Haffner Károly.**

(Folytatás.)

NEGYEDIK FEJEZET.

A születésnap.

=) Laura megtartotta szavát.

Tannenheim a bankárt megszalasztotta, s igy jogot szerzett magának, hogy hölgye szineit viselje.

Édes rövid boldogság volt az, mert a mint Prellertől hallottuk, a hadnagy egy messze eső állomásba tétetett át.

A tánczosnő megigérte neki, hogy évenkint müutazásai alatt párszor meglátogatja, s ő maga is remélte, hogy rövid időn szabadságot kaphat, s kedvese karjai közé siethet, s a derék lovag nem minden remény nélkül indult számüzetésébe.

Fájdalom hogy Erlenstein távozását nem kisérte azon siker, mit attól szép ellensége remélt. —

Minden nyomozás hiába való volt, az elrabolt menyasszony nem került elő.

Ekkor a tánczosnő Dr. Falktól azon fiatal ügyvédtől, — kire még olvasóink emlékezni fognak, s ki Erlenstein nevenapján azt állitá, hogy kezét a tüzbe meri tenni Bienenfeld leányai erényeért, — megtudta, hogy egy rosz hirü ember, valami Preller, Erlensteinnak leghivebb ügynöke.

Ezen Prellert akarta Laura kifürkészni, s mindenütt nyomoztatta azt.

A menyasszonyától megfosztott vőlegény vállalta magára ezen kényes megbizást, mely neki jó csomó ütleget jövedelmezett volna, ha gyors lábai meg nem mentik.

Ha ez uton Antal nem jutott is annak tudomására, a mit tudni akart, legalább geografiai ismereteit szaporitotta.

Most tudta, hogy a gőzerő Franczia országot oly közel hozta, hogy Páris a Bécs közelében levő Brühlben van, a hová Erlenstein urnak oly lóhalálába utazni kellett.

Laurát nem kissé mulattatta ezen utazás, s gondoskodott arról, hogy az ne csak egyedül neki szerezzen mulatságot.

Azon napon, melyen a bankár Párisból hazaérkezett, s a melyen kedvese, bécsiesen: barátnője a szekvárosba beköltözött, egy derék, magas öreg ur lépett Biedermann ékszerkereskedésébe.

„Emlékszik ön még utólsó látogatásomra Carnot ur?" kérdé az idegen a kiszolgáló segédet.

„Ó, az ilyen látogatásokat nehéz elfeledni," felelé a segéd. „Még nincs 14 napja, hogy méltóságod kedves nejével meglátogatta kereskedésünket."

„Akkor egy gyöngyös ékszert bámulgattunk."

„Melynek kapcsát két csókolódó galamb gyémánttal kirakva képezte?"

„Igen. Nőm ugyan az ékszerrel meg volt elégedve, de nem annak árával, én pedig az árral igen, de a csókolózó galambokkal nem értettem egyet. Azonban szép neje születesnapján a férjnek el kell feledni, hogy az ősz hajakhoz épen nem illenek a csókolódó galambok. Kérem átadni azon ékszert."

„Mit hát méltóságod nem tudná."

„Szabad kerdeznem, mit."

„Hohenau Hermann ur pár nap előtt megvette azon gyöngyös ékszert."

„Ah, unokaöcsém!"

„Bizonyosan szerelme tárgya számára."

„Kedvese számára?"

„Ki, mint mondják a legbájosabb, legszeretetre méltóbb hölgy a fővárosban. No de Hohenau ur is valódi gavallér, ki hivatva van hódításokat tenni.

„A ki azonban még sem fogja helyét huzamosb ideig megtarthatni, ha ily drága fegyverekkel küzd," mondá mosolyogva a derék öreg ur, kinek joga volt oly gunyos megjegyzést tenni, mert ő, mint olvasóink már kitalálták, Werdenberg elnök, a szép Amália férje s Hohenau nagybátyja volt.

Miután az elnök a gazdag raktárból uj más ékszert választott, távozott, igen elkedvetlenitve unokaöcsese tékozló gazdálkodása miatt, ki mesés összegeket pazarolt el, hogy valami courtisane szeszélyét kielégitse.

De nem csupán Hohenau könnyelmüsége volt az, mi a nagybátya szivét haraggal és nehezteló bánattal eltöltötte.

Környezetében, hol itt, hol ott, oly hirek merültek fel, melyek folytán remegni kezdett haza becsületéért.

Majd azt beszélték, hogy a szobaleány a méltóságos asszonyt késő éjjel sirni hallotta hálószobájában.

Majd azt, hogy a hivatalszolga jókor reggel a templomban látta, hol szegény eltaszitott unokaöcscse nyujtotta neki a szentelt vizet.

Majd levelektől beszéltek, melyeket kapott, s a melyekre igen nagy feltindulással felelt.

Mások meg azt állitották, hogy alvajáróként a folyosókon látták éjjel bolyongni, s ott suttogó hangokat hallották.

Ilyen és ehez hasonló hireket hordoztak be az elnök szobájába, melyeket meg csak vissza sem utasithatott, nehogy fontosságot tulajdonitani látszassék azoknak.

(Folytatása következik.)

mindegyikünk biztonsága párhuzamosan öregbedhetik.

És itt, miután ő felsége többi országainak népei és jogairól beszéltem, csak egy megjegyzést akarok még tenni arra nézve, hogy a magyar hadseregnek felállitása nagy részben megkönnyitené és enyhitené azon nehézségeket is, melyekkel a delegatió intézménye összekötve van. A delegatio intézményének ugyanis főfeladata megállapitani a közös hadügy költségét, — ez a legnehezebb, a legbonyodalmasabb feladata. Megszünvén a közös hadsereg a külön magyar hadsereg felállitása által, a delegatiók ezen feladata is megszünend, és lehetséges lesz azokat ugy átalakitani, hogy azok csak oly tárgyakról és oly módon tanácskozzanak, a mely tárgyakról és a mily módon egymástól teljesen független és önálló országok is, az őket közösen érdeklő ügyek felett, függetlenségük csorbitása és feláldozása nélkül esetenként sikeresen tanácskozni szoktak. — (Helyeslés a baloldalon.)

Ezek után még csak néhány szóval akarom berekeszteni beszédemet. (Halljuk! Halljuk!)

Én részemről azon érzelmeket, melyekkel a magyar nemzet a külön magyar hadsereg létesitésének eszméjét régóta felkarolta és felkarolja most is, a hazaszeretet és a király iránti hűség legtisztább, legőszintébb kifejezésének tartom: de neveztessenek bár ezen érzelemek előitéleteknek, annyi kétségtelen, hogy ezen érzelem, ezen óhajtás a hazában létezik és létezni fog kiirthatlanul mindaddig, mig kielégitve nem lesz. Ha erre bizonyiték kivántatik, bizonyiték az, hogy épen ezen eszme, az önálló magyar hadsereg létesitésének eszméje volt egyik főoka azon véres harczoknak, melyek 1848—49. esztendőben folytattak. (Igaz! balfelől.) Azóta 20 és néhány esztendő mult el, és ezen eszme semmit sem vesztett ingeréből a nemzet szemeiben, ezen óhajtás semmit sem vesztett erejéből.

Létező tény az most is, a létező tényekkel pedig számolni kell, mert azok számba vételének elmulasztása mindig keserüen megboszulja magát. Számolni kell tehát a nemzet ezen óhajtásával is! s ez ugy az országnak, mint a felséges uralkodó háznak érdekében van, mert mindkettőnek fennállását egyaránt biztositja épen ugy, mint ha a nemzetnek ezen óhajtása teljesitetlen, e mulasztásból eredendő alkalommal, melyet Isten távoztasson, — ugy az országra mint a felséges uralkodó házra a legnagyobb veszélyek háromolhatnak.

Én egyébiránt a központi bizottság véleményét pártolom. (Hosszas, zajos helyeslés és éljenzés a baloldalon.)

Ujdonságok.

* A polgári casino tisztujitó közgyülése folyó január 29-én délelőtt 10 órakor fog megtartatni.

* A debreczeni gazdasági egyesület 1871. évi január hó 23-ik napján délután 3 órakor a ref. egyház tanácstermében választmányi gyülést tart. Tárgy: Közgyülés megtartása iránti intézkedés.

* Janosi Ede volt szabadságharczbeli honvédtiszt tegnapeste kimult, temetése holnap azaz 20-kán d. u. 3 órakor megy végbe, mely azon megjegyzéssel hozatik a közönség s főleg egykori bajtársai tudomására, hogy a gyászszertartásra ugy az elhunyt lakásán a nagyhid-uczai 50. szám alatti Kápolnási-féle háznál veendő kezdetét, minél nagyobb számmal megjelenni sziveskedjenek.

* „Török János" Szigligeti legujabb drámája közelebb nálunk is szinre fog kerülni. — Szinészeink az olvasópróbát már megtartották belőle. Egy másik ujdonság is kerül mostanában szinpadra „N ő k a z a l k o t m á n y b a n" czimü vigjáték ez Tóth Kálmán szerzeménye, melyről igen dicsérőleg nyilatkozott a pesti sajtó is. Üdvözöljük a drámai erők repertoirjában ez élénkséget; csak az operai személyzetnél is látnánk már valami ujat!

* Szinészeink arczképcsarnokára folyvást gyülnek az előjegyzések, ugy hogy már mintegy 600 példányra történt megrendelés. A tudva levő előfizetők részére már holnap megkezdetik a szétküldés. Miután több felülfizetés is történt, melyek közzé fognak tétetni, a nyugdijalap a vállalathoz képest csinos összeggel fog szaporodni.

* Felhivás. A debreczeni szinészek arczképcsarnokára vonatkozó aláirási iveknek hozzám legfeljebb folyó hó 25-ig beküldetését kérem, hogy a már kész mű szétküldése mielőbb eszközöltethessék. —

Kelt Debreczenben, január 19. 1871.

Foltényi Vilmos.

* (Beküldetett.) Debreczen, jan. 17. T. szerkesztőség! Debreczen város határa 17 □ mértföld, s a városnak, mint ilyennek birtoka egy terjedelmes uradalommal felér, ez köztudomásu dolog Magyarországban. — A nemes tanács dicséretet érdemlőleg már épitett szinházat s ujabb időben tetemes segélylyel járult a collegium felépitéséhez is, egy ily vagyonos várostól elvárja, illetőleg elvárhatja Magyarország vásárra járó közönsége, hogy Debreczen város tanácsa egy mindenesetre productiv kiadást ne sajnáljon megszavazni, egy szálloda épitésére.

Hogy csakugyan productiv leend egy ily szálloda épitése, következő adatokból, minden egyéb commentár nélkül, napnál világosabban látható:

1-ször, Debreczen városnak van eddigelé két vendéglő szállodája olyan, melyben az otthon hagyott kényelmet részben feltalálhatjuk a „Bika" és a „Fehérló," sonst nichts! 2-or alulirott 12 órai szálláspénzül egy itteni polgárházánál f. hó 17-kén 12 o. é. frtot fizetett.

Mindez pénzért, a vendéglőben felényi árért szokásos szolgálat nélkül.

Uraim! Nemes senátus! Épitsenek egy becsületes szállodát Debreczenhez méltót s a vásárra járó közönség tiszteletet szavazand önöknek.

R. K.*)

*) E beküldött czikk, bár röptiben iratott, mindenesetre figyelmet érdemel. Egyébiránt tudatjuk a czikkiróval, hogy egy nagyszerü vendéglő épitése már elvileg el is fogadtatott, s reméljük, hogy meg az idén oly előhaladás lesz ez ügyben, miképp hasonló panaszokra alkalom és ok nem leend. Azon óhajtásunkat fejezzük ki ez alkalomból, hogy a közgyülés által elvileg tett megállapodások kivitelre mielőbb érleltessenek meg. — A czikkiró által beküldött 5 frtra nézve kijelentjük, hogy pénzért csupán hirdetési rovatunkban fogadunk el közléseket. Igy az általa beküldött czikk közléseért mellékelt 5 frtot ezennel a franczia sebesültek javára nálunk begyült pénzösszeghez csatoljuk, melylyel a főösszeg most 33 frt. 60 krt tesz. Szerk.

* A polgári kör tegnap este tartotta a „Fehérló" szálloda termében első zártkörü tánczvigalmát, mely meglehetős kedélyességgel folyt le, s főleg az által tünt ki, hogy valódi **m a g y a r zamatu mulatság volt**, s nemzeti **tánczunk szerepelt benne leginkább.** — A mulatságban, mely reggelig tartott, a szenvedő emberiségről sem feledkeztek meg, s Boross Sándor polgártársunk gyüjtést rendezvén, a franczia sebesültek javára, az alig ¼ óra alatt **30 frt 10 krt eredményezett. — Ehez járultak:** Ujváry István 60 kr. Tuscher 1 frt, Boros Sándor 1 ft, N. N. 40 kr, Mértföld J. 10, Hódy Gyula 60, Hansányi Gábor 10, Tuscherné assz. 50, Borbély Imre 30, Lakatos Gábor 50, Pálfy D. 1 ft, Gáll Lajos 1 ft, Balla M. 50 kr, Harsányi Sándor 50, Aszali Tándor 20, Balogh János 20, Dézsi János 30, Boros Ferencz 20, Kálmán József 20 kr, Unghvári József 50 kr, Rácz Gábor 80, Erdey Mihály 50, Varga István 10, Gyulay István 20, B. J. 20, Végh János 50, Poós Gy. 1 ft, Tóth Bálint 30, Váradi Sándor 20, Szombati András 20, Májerszky Lajos 50, Kádár Sándor 50, Balla Ferencz 20, L.— Mihály 20 kr, Szőke Mihály 30 kr, Laky Lajos 2 ft, Balogh Mihály 20, Koszorus Nagy István 20, Szabó János 50 kr, Csáki G. 1 frt, Gyulai László 20, Kozma József 30, Szombati István 1 ft, Megyessy Sándor 50, Szőke István 1 ft, ifj. Vásári András 2 frt, Nagy J. 1 ft, V. B. 20, ifj. Szikszay János 1 ft, B. M. 20, S. Sz. T. 50, Szabó József 20, ifj. Beőr Ferencz 1 ft, Sánta Istvánné 1 ft, Reke Vilmos 1 ftot. Összesen 30 frt 10 kr.

Mely a fentebbi 33 frt 60 kr főösszeghez csatolva, szerkesztőségünknél eddig **63 frt 70 kr** jött be a nevezett czélra.

* **A kertészeti egylet** január 29-én d. u. 3 órakor tisztujitó közgyülést tartand a városház nagy tanácstermében.

* **A vasuti indóház** és a Telegdi szálloda közt levő téren, éjenként oly sötétség uralkodik, midőn holdvilág nincs, hogy az utasok, kivált pedig azok, kik gyalog kénytelenek bejönni a városba, a legnagyobb kellemetlenségnek vannak kitéve. Ugy halljuk és pedig biztos forrásból, hogy a legközelebbi tavaszszal e bajon is segitve lesz az által, hogy mind az indóháznál, mind az odáig vivő uton a népkert mellett légszesz világitás fog alkalmaztattni: a mi valóban nagyon óhajtandó dolog.

* **A „Népiskolai Közlöny"** nevelésügyi r. kath. szaklap, mely egy héten egyszer jelen meg, s Szatmárt szerkesztik, a mint halljuk városunkban fog nyomatni. Igy Debreczenben ezzel 6 időszaki folyóirat fog megjelenni, nevezetesen a „Debreczen"-en kivül az „Alföldi Hirlap," „Figyelmező" „Debreczen-Nagyváradi értesitő," „Tiszavidék", és a „Népiskolai Közlöny". — Örvendetes haladás ez nyomdaiparunkra nézve.

* **Mlt. és ft. Biró László** szatmári püspök tegnap városunkba érkezett, s innen ma utazott tovább Pestre. Ő méltósága a polgári-kör tánczvigalmát néhány perczre meglátogatta.

* **A magy. kir. távirda intézet** debreczen kerületbeli távirő hálózat fentartására a m. keresk. min. következő oszlopszállitásokat irt ki: Miskolcz-Daklai határig 170; Kassa-Rozsnyó 80; Szolnok-Nyiregyháza 140; P.-Ladány Várad 90; Nyiregyháza-Somlyó 50; T.-Ujlak 30 darab. Ezen kivül a kerület számára uj épitések folytán: N.-Bánya-Marm.-Sziget 1260; Nyiregyháza-Kis-Várdán át Csapig 1620; Bátyutól Munkácson át Polenáig 2050 és Miskolcztól Bánrévig 1100 darab oszlop. Irási ajánlatok legkésőbb jan. 25-ig a keresk. minist. IV-dik (távirdai) szakosztályához küldendők. Az akácz-fa, tölgy-, cser- vagy fenyőfából előállitott oszlopok 25 láb hosszu, felső végükön 4½ hüvelyk átmérőjük, lehámozva s egyenesek legyenek. A lerakási helyek ugy választandók, hogy egy helyütt legfeljebb 500 darab legyen. A szállitás ideje majus 1-je. Bővebb értesitést ád a táv. igazg. vagy táv. szakosztály Pesten.

A távirda igazgatóság Debreczenben.

Martin.

* **A dohányszállitás** oly nagy mérvben foly a legközelebbi napokban, hogy több utczán, kivált Hatvan-utczán egész ünnepélyes menetet képez a dohányt szállitó szekerek hosszu sora. Mennyire örvendenénk, ha nem a monopolium bálványainak adatnék e sok szép áldozat.

* **Beküldetett.** A mint tudjuk, minden nagyobb városban, legalább a főutczákra nézve létezik azon rendszabály, hogy a házak ereszét csatornával tartoznak ellátni a tulajdonosok, mely csatorna a háztedelekről lefolyó esőt és hóvizet levezesse. Nálunk e rendszabály létezéséről alig tudunk valamit, mert a piczot kivéve igen kevés ház ereszén van csatorna alkalmazva, a minek aztán a járó kelő közönségre nézve az a kellemetlen következése van, hogy a házak alatt csakugy ömlik nyakába a ház fedelekről az eső és olvadni kezdő hó lefutó vize, a mitől pedig azon hatósági intézkedés által, hogy minden házigazda tartozik háza utczáraeső részén — legalább a főutczákon — csatornát alkalmazni, — igen könnyü szerrel meg lennénk óva. **Ajánljuk ez ügyet rendőrségünk figyelmébe.**

Többen.

* **A szinház kapui** még mindig készülnek, s igy a szinház udvara most is minden éjjeli kóborló előtt tátva-nyitva áll, s csak az a csuda, hogy ott nagyobb rombolások és kártevések nem történnek. Reméljük, hogy tavaszra már csak fel lesznek téve valahára e kapuk.

* **Telegdi K. Lajos** kiadásában megjelent, s minden magyarországi könyvárusnál kapható „A papi dolgozatok" 14-ik füzete, szerkeszti Fördős Lajos. E füzet néhai Bulcsu Károly gyász és sirbeszédeit tartalmazza. Felhivjuk rá a ref. lelkészek figyelmét.

Országgyülési tudósitás.

A képv.-ház ülése jan. 18.

Elnök Somssich Pál fél 11 órakor megnyitja az ülést. Jegyző Jámbor Pál.

A kormány részéről jelen volt: Szlávi, Bedekovics, Gorove, Horváth B., Kerkápoly K., Festetich, Andrássy gr.

A tegnapi ülés jegyzőkönyve hitelesittetik. Elnök következő kérvényeket jelent be:

Liptómegye a tüzkár és marhavész elleni biztositásnak országositása, — kedvezményi kősó kiszolgáltatása, a sóvári só bevitelének engedélye s a marhasó termelése iránti gondoskodás. — Pozsony város a katonaság házankinti elszállásolásának beszüntetése. — Gyöngyös város törvényszék felállitása, és Szegvár község járásbiróság felállitása iránt kérvényeznek. Pilisy Lajos bemutatja Szabolcsmegye északkeleti vidéki lakosságának folyamodványát Kis-Várda mezővárosban szervezendő törvényszék iránt.

Mindezen kérvények áttétetnek a kérvényi bizottsághoz.

Térey Pál olvassa a gazdasági bizottságnak a magyar országgyülés képviselőházának 1871. év január havi költségvetési előirányzatára vonatkozó jelentését. Az előirányzat következő tételekből áll: elnök havi illetménye 1000 frt háznagy havi illetménye 300 frt, 408 magyarországi képviselőnek napidija jan. hó 31 napjára, á 5 frt 25 kr, összesen 66,402 frt, 31 horvátországi képviselőnek napidija január 31 napjára, á 5 frt 25 kr, összesen 5015 frt 25 kr. 6 jegyzőnek jegyzői dija jan. 31. napjára a 5 frt 25 kr, összesen 976 frt 50 kr, hivatalnokok havi fizetése 2038 frt 53 kr, összes szolgaszemélyzet havi fizetése 702 frt; fiókposta havi járulék 26 frt, nyomda költsége 2000 frt, előre nem látható költségre 1000 frt, könyvtár számára 500 frt. Az egész költségvetési előirányzat 80,050 frt 8 krt tesz. A ház felhatalmazza az elnököt, hogy ez összeget folyóvá tegye.

Következik a napirend: szavazás az ujonczozási tjavaslat czime felett.

Elnök felteszi a kérdést: elfogadja-e a ház a közp. bizottság véleményét az ujonczozási törvényjavaslatra vonatkozólag, igen vagy nem?

A kérdés névszerinti szavazás utján következő eredménynyel döntetett el: 433 igazolt képviselő közül „igen"-nel szavazott 112, „nem"-mel 175, elnök nem szavazott, távol volt 145 képviselő. E szerint a közp. bizottság módositványa a czimre nézve, hogy a „magyar sorhadi csapatok" helyett „magyar hadsereg" tétessék, 63 szavazattal elvettetett.

A törvényjavaslat felolvastatván, többi részeiben a közp. bizottságnak módositásával elfogadtatott.

Elnök az ekkép elfogadott tjavaslat harmadszori felolvasását [illegible]

Következik a pénzügyi bizottság jelentése a zárszámadás-ra vonatkozólag. A bizottság előadója véleményezi, hogy a zárszámadás a főszámvevőszékhez tetessék át, miután

Horn E. ennek szót és sajnálatát fejezi ki, hogy az államszámvevőszék még nem kezdte meg működését, s igy a dolog nincs a rendes kerékvágásban.

Kerkápolyi utal arra, hogy a számvevőszék később jött létre, mint a zárszámadás elkészült, s igy természetes, hogy a számszék nem készithette el, de censurája alá bocsátja most. Kéri tehát a házat, hogy ne a számvevőszék, de a dolog természetében levő nehézségek miatt az elkésésért elnézéssel legyenek. A jövő évi zárszámadást már a számszék fogja elkésziteni s beterjeszteni.

Simonyi Ernő és Kerkápolyi néhány megjegyzése után a ház a pénzügyi bizottság jelentését elfogadta.

Ezzel az ülés véget ért. A holnapi ülés egyetlen tárgya az ujonczozási javaslat harmadszori megszavazása.

1870-ben a debreczeni főiskolai könyvtárhoz befolyt könyv- és régiségféle ajándékok.

(Folytatás.)

29. T. Rácz Lajos vámcsedi lelkész urtól: Lagner Petr. Ciceronis sententiarum, apophtegmatum etc. Farrago. Lugduni, 1548.

30. A nmlgu vallás és közoktatási ministeriumtól: Morimento della navigatione a commertio di Trieste 1869.

31. Tktts Bocsor István tanár urtól: Magyarország történelme, tekintettel a jogfejlésre, 7. füzet, Pest 1870.

32. Debreczen város könyvnyomdai igazgatóságától: a) P. Nagy Sándor franczia nyelvtan. Debreczen, 1870. b) Kovács Ferencz Egyházjog alaptanai Debreczen, 1870. c) Alapnevelők és szülők lapja. d) A tiszántuli ref. egyházkerület 1870. april gyülési jegyzőkönyve. e) A t. t. ref. egyházkerület statist. kimutatása 1870. f) Alsó-szabolcsi tisza-szabályozó társ. 1870. april közgyül. jegyzőkönyve. g) Debreczen várost érdeklő vegyes nyomtatványok (6 drb). l) Debreczen város intézeteit érdeklő kisebb vegyes nyomtatványok (20 drb.) i) Könyörgés, beszéd és ének a debreczeni főiskola uj épületének alapletétele alkalmára 1870. május 2-án.

33. Kucik Ferencz ur, debreczeni polgártól: Két régi alaku gyürü, egyike aranyozott ezüst.

34. Oláh Béla főiskolai tanulótól: két magánlevél 1654-ből és 1864-ből.

35. Nt. Révész Imre urtól: Révész I. Temetési beszédek 1. f. Debreczen, 1870.

36. Nt. Szász Domokos urtól Nt. Révész I. ur által: Szász D. vallásos eszmék története. Kolozsvártt, 1870. 8 füzet.

37. A debreczeni kereskedelmi kamara t. elnökségétől: Internationale Ausstellung zu Paris, 1867. Katalog der österreichischen Abtheilung. Wien, II. Auflage.

38. T. Eggenberger-féle könyvkereskedéstől: a) Knorr Alajos, magyar büntető eljárás kérdésekben és feleletekben. Pest. 1870. (á Karvasy Ágoston. Ausztriai általános törvénykönyv. Pest, 1870.

Fővárosi értesitő.

** Bulyovszki Lilla asszonyt 8000 frt évi dijjal már szerződtették a nemzeti szinházhoz.

** A „Szinlapok" czimü napiközlöny jan. 17-ki számával az előfizetők csekély száma és ama körülmény folytán, hogy e lapot a pénztárnál árulni nem lehet, mely miatt jelentékeny jövedelmétől esett el, — megszünt.

** A magyar daláregyesület központi választmánya, egyesülten a zeneművészek segélyegyletével sorsjátéki engedélyt nyert a minisztériumtól.

** A pesti jogászbál oly fényesnek igérkezik lenni, minőnek még aligha volt párja. Ő felsége is — ha akkor Pesten leend — meg fog jelenni e vigalomban, mely magas látogatásnak csak reménye is elég arra, hogy az a nagy mozgalom, készülődések, melyek a bált megelőzik, teljes jogosultsággal birjanak. Háziasszonyul, mint emlitettük volt, a bálbizottság Zichi Nándornét kérte fel, de egy őt érdeklő gyász miatt, e tisztet nem vihetvén, most Cziráky grófnő kerestetett meg e kérelemmel.

** Deutsch Móricz és Áldor Imre sajtóperét ma tárgyalták a pesti esküdtszék előtt. Eredményéről következő számunkban.

** Egy kereskedőczég falragaszon tudatta a közönséggel, hogy miután üzlethelyiségének árendáját a háziur kétezer s néhány száz forintról 10,000 forintra emelte, s azt nem birja ki — kénytelen végeladást hirdetni, azonban kisült, hogy mindez csak humbugs arra van számitva, hogy zajt csinálván, a közönség részvétét a maga javára használja fel.

** Budán egy hivatalszolga elvesztett egy 100 frtos levelet. Egy vidéki pór megtalálta s azonnal visszaadta a már kétségbeesett embernek. Ez aztán örömében elvitte egy fogadóba, hogy jutalom fejében megvendégelje de mikor fizetni akart, a pór nem engedte azt, mondván: „Elég bajt okozott kegyelmednek az ijedtség, s még csak az kellene, hogy fizessen is rá!" S azzal kifizette a bor árát.

Délutáni posta.

— A „Magyar Ujság" mai száma hozza Kossuthnak 2-ik levelét, azonban megszakitva, folytatása holnap következik. E levelében Kossuth az 1848-ik évi törvényhozás fogyatkozásainak indokait fejtegeti.

— Bordeaux, jan. 17. Bourbaki tb. jelenti, hogy folytatja előnyomulását Belfort felé. — Chanzy tábornok jelenti: Kémszemléink alkalmával több fogoly esett kezünkbe. Alençon általunk odahagyatott.

— Berlin, jan. 18. (Hivatalos.) Brevilliersből jelentik e hó 17-ről: E nap éjszakáján Keller tábornok elfoglalta Frahier helységet; megtámadta Chenebiert, elvette a podgyássokat és 400 fogolynál többet keritett kézre. Reggel eredménytelenül ujitá meg az ellenség támadását Chagey ellen. Délben meg Bethincoursth helységet támadták meg a francziák.

— London, jan. 18. A szokott forma ságok elintézése után a conferentia e hó 24-ig elnapolta magát, hogy a franczia meghatalmazott megérkezését bevárja.

Montbeliardnál és Lueztől nyugotra élénk ágyuzást lehete hallani. D. u. 4 órakor a francziák tulnyomó erővel támadák meg Keller tábornokot; ez utóbbi azonban szilárd állást foglalt Frahvernél. A németek részéről a veszteség a 3 utóbbi nap alatt mintegy 1200 halott és sebesült.

— Bordeaux, január 17. A „Corr. Havas" magán-tudósitásai jelentik: A Páris elleni bombázás ugy anyagi, mint erkölcsi tekintetben nagyon jelentéktelen hatásunak bizonyul: a lakosság hangulata kitünő.

A „Temps" a Párisban levő diplomatiai testületnek egy iratát közli Bismarckhoz, panaszolván, hogy a bombázás előlegesen nem jelentetett; az illető követek intézkedéseket kivánnak honfitársaik védelmére.

A „Debreczen" eredeti

MAGÁNTÁVIRATA.

= Brüssel, jan. 19. Lilleből jelentik, hogy St.-Quentin a németek által odahagyatott, s a francziák által ismét elfoglaltatott.

= Hamburg, jan. 19. Alençonból jan. 18-ról távirják: A mecklenburgi hg. hadserege Mayenneon át Rennes felé halad.

Bordeaux, jan. 18. Bourbaki távirata, január 17-ről jelenti: „A főtámadás megtörtént, valamint az ellenség balszárnyának megkerülése is megkisértetett. Azonban az ezen hadmüveletet eszközlő csapatok magok is fenyegetve levén, csupán állásaik megtartására szoritkozhattak. Az ellenség rettenetes tüzéri erővel rendelkezett, s mindenünnen erősbitést kapott, melyek segélyével erőditett állásaiban a mi erőfeszitéseinknek ellene állhatott; azonban mégis csak védőleg viselte magát.

KÖZGAZDÁSZAT.

(c) Debreczen, jan. 19. Piaczunkra most leginkább tengerit szállitanak nagyobb mennyiséggel, mára is sokat hoztak, kelendő volt, az árak nem változtak, életféle készlet hiányzott, szalonna mázsája 26—29 frt.

Debreczen 1871. Vizkereszti országosvásári áruczikkek megnevezése alsó, felső árak.

(Folytatás.)

100 font virágolaj tisztitott 36.—,100 font hamuzsir 24.—, 100 font timsó 11.50, 100 font szóda angol fehér 10.—, 100 font szappan 20.—, 21.—, 100 font repezeolaj tisztitlan 28.—, 100 font repeze olaj tisztitott 36.—, 100 itcze hegyi ó-bor 16.—, 17.—, 100 itcze hegyi uj-bor 10.—, 12.—, 1 itcze tehénvaj —.60, 1 itcze juhvaj —.50, 1 itcze szalonna zsir —.48, 1 itcze szilva-pálinka ó —.40, 1 itcze szilvapálinka uj —.38, 1 itcze ó-pálinka —.29, 1 itcze szesz 30 foku —.28, 1 itcze tej —.10, —.12, 1 itcze tejfel —.30 —.40, 1 itcze boreczet —.24, 1 itcze szesz-eczet —.4, —.6, 1 itcze szinméz —.80, 1 itcze asztali szilva —.12, 1 itcze piaczi-liszt —.7, —.8, 1 itcze kendermag-olaj —.33, 1 itcze vadrepeze-olaj —.32, 1 mérő buza 4.60, 4.80, 1 mérő kétszeres 3.70, 3.90, 1 mérő rozs 2.95, 3.5, 1 mérő árpa 1.85, 1.95, 1 mérő zab 2.—, 2.20, 1 mérő tengeri 1.70, 2.—, 1 mérő köles 2.30, 2.50, 1 mérő kása 4.50, 1 mérő sziksó jóféle —.—, —.—, 1 mérő lencse szatmári 6.—, 6.50, 1 mérő lencse szepességi 8.—, 1 mérő borsó szatmári 4.—, 1 mérő borsó szepességi 8.—, 1 mérő paszuly 4.—, 4.50, 1 mérő vetett repczemag őszi 6.—, 1 mérő vad repczemag 3.20, 1 mérő lenmag —.—, 1 mérő kendermag 2.70, 1 mérő dió 4.20, 1 mérő aszalt szilva 10.—, 1 zsák burgonya 1.30, 140, 1 pár tyuk 1.20, 1.30, 1 pár csirke —.80, 1 mérő kappan 2.—, 1 pár vér lud 4.—, 5.—, 1 pár sovány lud 2.40, 1 pár pulyka 4.—, 4.40, 1 pár kácsa 1.—, 12 drb tojás —.48, oszt. ért.-ben.

Időjárásunk: folytonosan olvadékonylágy időnk van.

Távirati tudósitás

a bécsi tőzsdéről jan. 19-ről.

Arany . . . 5 frt 85 kr. | Ezüst. . 122 frt — kr.

Felelős szerk. és kiadótulajdonos: OLÁH KÁROLY.

HIRDETÉSEK.

Eladó ház.

A Sziklay örökösök háza 1085. sz. a. füvészkert utczában, a füvészkerthez 3-ik ház, szabad kézből eladó. Értekezhetni az azon házban lakó örökös özv. Nagy Pálné asszonysággal, akár posta utján nádudvari lakos Orosz László urral. 35 2—3

TELEGDI LAJOS,
SZÖLLŐSY M. által kezelt
KÖNYVNYOMDÁJA
Debreczenben,
ajánlja magát mindennemü
NYOMTATVÁNY
gyors és julányos
készitésére.

Egy barátságos felszólitás

azon uri egyénhez intézve, aki f. hó 16-ának éjjelén a Tuscher-féle kávéházban időzve egy sajátjának vélt fürtös gubát elvitt: ezennel felszólittatik általam, miszerint legfelebb 3-nap alatt ugyancsak Tuscher kávéházába szállitván azt, a fogadósnak adja át, ellenkező esetben a „Debreczen" következő valamelyik számában nevét a nyilvánosságra fogom hozatni, s ráadásul megösmerkedtetem a kapitányi hivatal eljárásának erélyességével.

36 1— A valóságos birtokos.

Bérbeadandó birtok.

Ér-Körtvélyesen, az Ér-Mihályfalvi vasut állomástól 1 kis órai távolságra, **1300 hold tagositott birtok,** gazdasági épületekkel ellátva, felszereléssel vagy anélkül több évekre bérbeadandó, értekezhetni a tulajdonossal Ér-Körtvélyesen.

34 3—3 **Péchy Sándor.**

ANTALFFY LAJOS,

órás Debreczenben.

(Boltja a városháza piaczi részén levő „TÖRÖRHÖZ" czimzett dohány-, szivar- s bélyeg-eladási helyiségével egybeköttetésben.

Van szerencsém a t. cz. közönség figyelmébe ajánlani e legdusabban felszerelt **óraraktáramat,** a lehető legolcsóbbra **leszallitott áron, egy évi irásbeli jótállás mellett.**

Ezüst hengeróra 4 rubinköre járó patent-üveggel . . . . . . frt. 8—10
Finomabb arany szegélylyel ugró . . . . 11—12
Egész aranyozott compassal . . . . . 12—13
Angol mintára lapos kristályüveggel . . . . 13—14
Gazdászati óra (remontoir) . . . . . . 15—16

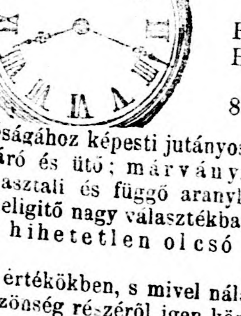

Ezüst horgonyórák 15 rubin köre, patent üveggel, ugrós . . . . frt. 14—17
Finom angol mintára . . 15—18
Kettős fedéllel . . . 15—18
Kettős fedéllel angol mintára . . . . . . 19—24
Remontoir . . . . . . 25—36
Horgonyórák, melyeket felhuzni soha sem kell 40—45
8 napos pendul-óra . . 19—23

Ezen például felhozott órák olcsóságához képesti jutányos árak mellett ajánlom arany urs és női óráimat, franczia 8—14 napig járó és ütő; márvány, alabastrom, bronz s vasöntvénytoku üvegboriték alatt leve asztali és függő aranykerekes óráimat, inga (pendul) órákban a legkissebbtől a legnagyobbig, kielégitő nagy választékban.

Schwarzwaldi fali óráim hihetetlen olcsó árért, kezdve 1 frt 50 krtól szintén egy évi jótállás mellett.

Órákat cserébe elfogadok valódi értékökben, s mivel nálam határozott ár van, s ára minden jószágon rajta van, a csere a t. cz. közönség részéről igen könnyü és biztos.

Vidékrőli megrendelések a levél átvételétől számitva 5 nap mulva küldetnek szét mivel elvem, csakis egész tökéletes kipróbált állapotban levő órákat adni ki üzletemből.

Uj Torony-órák készitését vagy ócskák kijavitását gyorsan teljesitem.

Debreczen 1871. Nyomatja Telegdi L. betüivel Szöllősy M. (Széchenyi-uteza 1814. sz. a.)